

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Guzun Ion,

judecători – Bejenaru Iurie și Mardari Dumitru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Tarsîna Vasile în numele condamnatului Taserb Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Taserb Ion Vasile, născut la 11 septembrie 1992, originar și domiciliat or. Strășeni, str. Serghei Lazo 15.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 11.09.2015 – 24.12.2015;

2. în instanța de recurs: 28.01.2016 – 23.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 24 decembrie 2015, Taserb Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În baza art. 84, alin. (4) Cod Penal, prin adăugare parțială de 6 luni a pedepsei neexecutate stabilită prin sentința din 12.12.2013, la pedeapsa stabilită, a-i stabili lui Taserb Ion pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Taserb Ion la 06.09.2011, 18.10.2011, 28.10.2011, avînd scopul prezentării cu bună știință a declarațiilor mincinoase legate de învinuirea în săvîrșirea unei infracțiuni precum și crearea artificială de probe acuzatoare, fiind audiat în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. 201133E059 de învinuire lui Șargo Ilie Andrei, după care, de asemenea în calitate de parte vătămată în aceeași cauză penală de învinuire a lui Șargo Ilie la 16.03.2012 în instanța de fond Judecătoria Strășeni, ulterior la 13.02.2013 și 21.11.2013 în instanța de apel la Curtea de Apel Chișinău, fiind de fiecare dată prevenit de răspundere penală conform art. 312 Cod penal, intenționat, în vederea realizării scopului său infracțional a prezentat cu bună știință declarații mincinoase legate de învinuirea lui Șargo Ilie în săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave, creînd artificial probe acuzatoare, acțiuni manifestate prin depunerea sub jurămînt a declarațiilor false în vederea învinuirii lui Șargo Ilie de comiterea unei infracțiuni de tortură împotriva sa, declarațiile date fiind false.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs ordinar avocatul inculpatului, Tarsîna Vasile, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului I. Taserb să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În motivare apelantul a menționat că, la faza urmăririi penale inculpatul Taserb Ion a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției cu partea acuzării, fiind susținut în ședința de judecată.

Un alt argument în susținerea recursului este și faptul că, la stabilirea pedepsei urmează de luat în considerație și faptul că inițial la Procuratura Strășeni s-a adresat din start mama inculpatului, care de facto și a dus în eroare organele statului cu scopul de a-și ocroti fiul de răspunderea penală în cazul unui viol comis de ultimul împotriva cet. Perea Larisa.

A mai invocat și faptul existenței circumstanțelor atenuante în speță și anume căința sinceră a inculpatului, existența unui copil minor la întreținere, contribuirea activă la stabilirea adevărului.

Soluția adoptată de către instanța de fond ca fiind una ilegală și neîntemeiată stipulându-se expres în dispozitivul sentinței de condamnare categoria și măsura de pedeapsă aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care trebuie să o execute, categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare, durata termenului de probă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de recurs a menționat că a fost dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului Ion Taserb, în comiterea infracțiunii incriminate și că acțiunile lui au fost corect calificate și încadrate în baza art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal - *prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, legate de învinuirea săvârșirii unei infracțiuni, însoțită de crearea artificială a probelor acuzatoare.*

Astfel, vina inculpatului Taserb Ion în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin următoarele probe cercetate în cadrul ședințelor de judecată:

- declarațiile martorului Șargo Ilie Andrei (f.d. 72-74 vol. I);
- declarațiile martorului Șimcic Aliona (f.d. 76-77 vol. I);
- declarațiile martorului Coșpormac Aurel (f.d. 79-81 vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 05.08.2015 (f.d. 87-88 vol. I);
- documentele recunoscute ca mijloc materiale de probă prin ordonanța din 05.08.2015, care au fost anexate la cauza penală, (f.d. 89-133 vol. I).

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut seama de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate supra corectării și reeducării inculpatului, corect și rațional a aplicat fața de ultimul pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni.

Pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ion Taserb asistat de avocatul său au prezentat cerere și au încheiat acord de recunoaștere a vinovăției cu procurorul și a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele

administrare în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 508-509 Cod de procedură penală.

Colegiul Penal respinge motivul invocat de apărător precum că la caz ar fi existat temei de aplicare a prevederilor art. 90 din Cod penal, or în atare situație, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, care permit aplicarea art. 90 Cod penal, ce reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90 Cod penal, care constituie sediul instituției suspendarea condiționată a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care anterior a fost condamnată, determină concluzia că în speță nu există temei legal pentru aplicarea acestora.

5. Decizia instanței de recurs ordinar se contestă, cu recurs în anulare de către avocatul Tarsîna Vasile în numele condamnatului Taserb Ion, în care se solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri prin care condamnatului I. Taserb să-i fie aplicată o pedeapsă în limita sancțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- consideră că instanțele inferioare nu au fost luate în considerație circumstanțele atenuante ale cauzei, recunoașterea vinovăției, autodenunțarea și căința sinceră;

- instanța de fond și de apel eronat au interpretat circumstanțele care atestă imposibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal;

- consideră că Taserb Ion poate fi reeducat și resocializat fără privarea sa de libertate, ori prin prisma faptului că el s-a autodenunțat la 05.05.2015 privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu toate că conștientiza că a fost condamnat anterior pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, se poate conchide că el a mers pe calea corectării și reeducării, aplicarea pedepsei cu închisoare fiind o pedeapsă prea aspră;

- la fel, instanțele judecătorești inferioare nu au luat în considerație că inculpatul Taserb Ion are la întreținere un copil minor născut în concubinaj, care necesită educare și susținere din partea tatălui său, iar aflîndu-se în locul de detenție inculpatul nu va avea posibilitate de amplasare în câmpul muncii;

- temeiul de drept pentru admiterea recursului fiind art. 427 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală, și anume *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

6. Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În dispoziția art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia.

Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speța supusă judecării, din conținutul recursului declarat, se constată că condamnatul solicită casarea hotărârilor judecătorești adoptate la caz, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care condamnatului I. Taserb să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal sau pedeapsa cu amendă, neinvocând nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că prevederile alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs în anulare specifică, că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În conformitate cu art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportînd normele citate la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea încetării procesului penal în privința sa sau un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Deci, se constată că autorul recursului în anulare nu a respectat cerințele legale și a neglijat prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală - cea mai esențială cerință față de recurs, neinvocând concret unul din temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia și argumentarea din punct de vedere nu al stării de fapt, ci al problemei de drept, ce este incidentă cauzei și dacă aceasta are importanță pentru jurisprudență.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că recursul în anulare declarat de condamnat, nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar

instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, ce le-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul remarcă acel fapt, că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt.

Învederând cele menționate supra, Colegiul penal consideră, că argumentele invocate de condamnat în recursul în anulare, privitor la dezacordul cu pedeapsa aplicată, au constituit obiect de discuție în instanța de recurs, și asupra cărora s-a expus corect și argumentat, iar critica invocată la aceste aspecte nu se circumscrie temeiurilor de declarare a recursului în anulare, prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și nu indică la prezența vreunui viciu fundamental, admis în cadrul procedurii precedente, ce ar afecta hotărârile judecătorești adoptate la caz, deoarece instanțele judecătorești inferioare corect au pronunțat o hotărâre de condamnare a lui I. Taserb în baza art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În temeiul celor expuse și întrucât recurentul a formulat recursul în anulare cu încălcarea prevederilor art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, se va impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul condamnatului, V. Tarsîna, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) și art. 456 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de către avocatul Tarsîna Vasile în numele condamnatului Taserb Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Taserb Ion Vasile**, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **22 iunie 2016**.

Președinte:

Guzun Ion

Judecători:

Bejenaru Iurie

Mardari Dumitru